

КАКВО Е ПОКАЯНИЕТО?

Какво да правим, ако покаяните молитви не раждат покаяние? Какво е „суха молитва“ и как да се избавим от безчувствието на сърцето?

-Какво е покаянието?

ичник

Преподобни Йоан Лествичник определя покаянието така:

„Покаянието е възобновяване на кръщението. Покаянието е завет с Бога за поправяне на живота.

Покаянието е купуване на смирение.

Покаянието е винаги действащо отхвърляне на телесното утешение.

Покаянието е помисъл на самоосъждане и грижа за собственото и бъдеще, свободна от външни грижи.

Покаянието е дъщеря на надеждата и отхвърляне на отчаянието. Каещият се е като съден, който няма да бъде посрамен.

Покаянието е примирение с Господа, чрез вършене на добри дела, обратни на предишните грехове.

Покаянието е очистване на съвестта.

Покаянието е доброволно претърпяване на всичко скръбно.

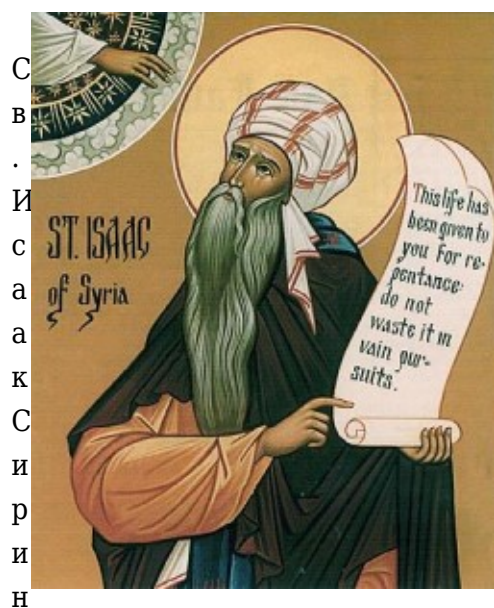
Каещият се е изобретател на наказания за самия себе си.

Покаянието е силно стесняване на стомаха, уязвяване на душата до дълбоко чувство” („Лествица”, Слово 5:1).

- Какво да направим, ако нямаме, нито покаяние, нито правилен начин на мислене?

- Тогава трябва да се молим за това: „Научи ме, Господи, да се кая! Научи ме да се поправам! Научи ме да върша Твоята свята воля, а не моята!“.

Първото обаче, с което се сблъскваме, е че нашата молитва е негодна: разсеяна и безчувствена. Например четем 50-ти псалом, но излиза, че само името му е „покаен“, а в душата ни няма покаяние. Молитвата, която ни е дадена от Самия Господ Иисус Христос – „Отче наш“, също се чете „криво -ляво“, без пълно осъзнаване. Същото се отнася и за „Богородице Дево, радвай се“ и другите най-главни молитви, да не говорим за всички останали. Какво да правим тогава?

Както казва св. Исаак Сирий: „Ако искаш да се насладиш от псалмопеенето, тогава съвършено остави настрана количеството, а казвай думите от псалмите като от себе си“.

„Моли се от твоето състояние, в което е намиращ в момента... Положи пред тебе собствения си мъртвец и като викаш към Господа го оплаквай“ е казал някой от отците.

Разбира се изниква въпроса как да направим това като нямаме никакъв навик за това?

Можем да кажем ето какво: преди да започнем молитвата, трябва да се приготвим за нея, за да бъде тя приятна за Господа и спасителна за нас. Всеки прави това по свой начин.

С такава нагласа, като отхвърлим и забравим за момент всичко суетно, ние говорим в Божиите уши....

Когато човек се настройва, че „днешният ден може да се окаже последният в живота ми“, то той е обръща към този, който му е близък, мил, скъп на сърцето и му говори с най-истински думи. Така трябва да се държим и ние на молитвата с Бога.

Автор: Монах Константин

Източник: Беседи с един кавказки пустинник

